

Er det tvil om ytringsfriheten?

— Jeg er ikke norsk, sa pakistalbertalsmannen Aslam Ahsan i NRK 23. august i et intervju om morsmålsundervisningen for innvandrere. (Har noen undersøkt hvor mange av eldre brødre og slektninger som er pedagogisk kvalifisert i rollen som morsmåls-lærere og kan tilføre innvandrerbarna noe mer enn de kan lære hjemme?) Går ut dra at Ahsan er norsk statsborger. De vil være en del av det norske samfunnet, men med sine egne skikker, sin egen religion og sitt eget språk. Det er en historisk kjensgjerning, som nå illustreres på Balkan og i Baltikum, at fremmede minoriteter betyr problem, uansett hvor villige begge parter måtte være. I begynnelsen.

Avisene flommer over av innlegg med sterke ord som for lengst har mistet sin opprinnelige mening, nazister, pakk, rasister. Gemyttene er kommet i kok, og godtfolk skynder seg å erklære at Brumunddalshistorien er en skam. For hvem? En tidligere brumunddalsinnvandrers skriver åpent at myrkdølene skal de bli kjeppjaget. Etter TV-reportasjen å dømme deltok innvandrere og så som motdemonstranter. Aktivisten Anette Thommesen har anklaget Høyre og Ap for ikke å gå inn for innvandrere i valgkampen. Det skjer et meningspress som faktisk er en fare for ytringsfriheten.

Var det ikke bedre nøkternt å lete etter årsakene til motviljen mot innvandrere? Fremmedfrykt og rasisme er rene floskler. En leser skrev nylig at likte man ikke myrkdøler, burde man overse dem. Klok tale.

Offisielt er det innvandringsstopp i Norge. Hvorfor kan man så ikke rope i høyttaleren: Stans innvandringen! Altså: Gjennomfør loven?

Hvorfor oppmuntrer de velmenende organisasjoner folk til å møte til motdemonstrasjon? Hvorfor samles ellers vettuge mennesker for å hysje myrkdølene ned? Hvorfor kommer busslaster blitzere helt fra Oslo for å lage bråk? Arbeiderdikteren Rudolf Nilsen forherliget ikke krigen. Men i «Hverdagen» skrev han om hverdagens langsomme strid, «alle de like, lunkne timer som bare er rindende tid.... Aldri få løpe for

livet i snerrende kuleregn, aldri få prente på fiendens panne sin støvelhæls halvmånetegn!».

Hva med et hett og spennende slagsmål for sakens skyld? «I kuleregn».

Myrdal sier at han har prøvd å møte opp uten vaktstyrke andre steder, men at politiet ikke har hindret at motstandere, som i Brumunddal, har ødelagt høyttaleranlegget, og banket og trakassert ham.

De som skammer seg over brumunddalshendelsen kunne, sammen med politiet ordensmakten, garantere ham talefrihet uten trakassering og slagsmål neste gang han kommer. Forutsatt at han da er uten livvakt og annen beskyttelse enn den «Brumunddal på nye veier» og politiet kan gi ham. Hvorfor er man i et demokrati så redd for det frie ord?

Innvandringen fra Asia er størst, og deres skikker og religioner er mest forskjellig fra våre. Det vil forandre samfunnet, uansett hvor vakkert man tegner det «fargerike fellesskap». En annen side av saken som alminnelige mennesker reagerer sterkere på, men som få tør åpne munnen og si, er at innvandrerne koster penger. De kommer fra en hardere virkelighet. Norge må ha fått ord på seg for å være et lettlurt innvandringsland når etiopiske mytterister dirigerer det erobrede skipet fra Tyskland til Norge for å komme inn, og tamiler lar seg frakte i bagasjerommet på en bil halve verden rundt for å smugles inn i Norge. På årets statsbudsjett står 3 milliarder til innvandrere. Dertil kommer hva de får i trygder, dagpenger, sosialhjelp, etablering, boliger og utstyr. I sum anslagsvis det dobbelte. Eller mer.

Ville man høre grasrotas ærlige mening, kunne man føye til et punkt på selvangivelsen der man erklærer seg villig/ikke villig til å betale en ekstra innvandrerskatt. 5 — 10 milliarder i innvanderutgifter kunne da utlignes på de som erklærte seg villig. Nå tas pengene fra andre grupper som også har bruk for dem. Tro ikke annet. For ytringsfrihetens skyld må det være lov å si slikt, uten å bli buet ned eller skjelt ut.

At ytringsfriheten må beskyttes, er den viktigste lærdom av brumunddalsbråket. Ytringsfrihet for begge parter.

Anton Olstad

100846